

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: קומי אורי

מקאם: סיגא

פרשת כי תבוא

13 בספטמבר, 2025

עלון מספר 1247

כ' אלול, תשפ"ה

הדלקת נרות 6:51 * שקיעה 7:09 * שיר השירים 6:30 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 6:30 * מוצאי שבת 7:49, וע"פ רבנו תם 8:19 * זמן טלית 5:22 * שעה זמנית 73:00
עלות השחר 5:08 * נץ החמה 6:35 * מנחה חול 6:45 * ערבית מנין מוקדם 6:13
צאת הכוכבים 7:44 * סוף זמן קריאת שמע 8:47 * סוף זמן עמידה 10:00 * חצות היום והלילה 12:51

קוראים נכבדים:

ואלה יעמדו על הברכה, אדוניים נכבדים שתרמו לעזור לעלון שלנו, והם:
האדון אדמון מרדכי גנדי הכהן, אשתו הגברת מארגו ובניהם - \$1,800.
איש החסד בעילום שם - \$1,500.
האדון ויקטור אדמון סעאדיה, אשתו הגברת מארלין ובניהם - \$1,000.
האדון ג'ק אדמון סעאדיה, אשתו הגברת לינדה ובניהם - \$1,000.
האדון דוד אהרן פרחי, אשתו הגברת סוזי ובניהם - \$1,000.
האדון רימון שחוד שקאלו, אשתו הגברת לינדה ובניהם - \$1,000.
לאחר התרומות המבורכות הללו, יתרת הגירעון עומדת על סך של \$2,350.
אנו מבקשים מבעלי חסד שיתרמו לעלון כדי לסגור את הגירעון,
וה' יברך את כל התורמים, הם הוריהם ובניהם ברוחניות ובגשמיות אמן.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

מבקשים מה' שיעלים עינינו מן המעשים
הלא טובים, ולא ישקיף עלינו בדקדוק.
אולם על ידי הצדקה שאדם עושה הופך
את ההשקפה מהשמים לטובה, בדוגמא
האישית שהוא נותן, שהרי האדם יראה
לעיניים וה' יראה ללבב, ויתכן שהמבקש
הצדקה אינו ראוי לקבל צדקה מכל סיבה
שהיא, והנותן מעלים את חששותיו
וספקותיו ונותן מכל מקום גם אם לא
מגיע לו, וכנגד זה אומר ה': כשם שהוא
נותן בלי לבדוק בציציות של המקבל, גם
אני אתן לו בלי לבדוק בציציות המקבל,
ואשקיף עליו בעין טובה. וכעת יובן
ההקשר בין הפסוקים שבתחילה אומרת
התורה את הציווי: "ונתת ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו" ומיד
מתחיל הציווי: "ואמרת לפני ה' אלוקיך
ביערת הקדש מן הבית, וגם נתתו ללוי

אחרי שנסתיימה הפרשה פרשת
הביכורים, נאמר אחריה: "השקיפה
ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך
ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו וכו'".
אמר רבי מנא בר אבא: בוא וראה כמה
גדול כוחה של צדקה, שכל מילת השקיפה
שבתורה לרעה, וזו לברכה. יש להסביר:
אם מילת השקיפה היא שלילית, איך כאן
היא חיובית, ואם היא חיובית למה בכל
מקום היא שלילית? אלא מילת השקיפה
פירושה התבוננות עמוקה ויורדת לפרטים
של אותו דבר, ואם ה' יבדוק בדקדקנות
יתר תוך מעשינו, ימצא בנו חסרונות
רבים, כי הרי אין בן אדם מושלם, ואין
צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא
וממילא כל השקפה גורמת לרעה, כי
כשנגלה עונונו של אדם הרי מידת הדין
מתערבת בדבר, ויצא עונש על האדם. ולכן

השבוע בבית המדרש, ובכל ערב שבת היה בא לביתו. פעם אחת בא ערב שבת ולא בא רבי יהודה לביתו. באותה שעה אמר חמיו רבי ינאי: שמא אירע לו דבר סכנה? ועליכם לכפוף מיטתו כדין האבלות שכופין מיטת המת אחרי שנפטר, והיה דבר זה שגגה מלפני חמיו רבי ינאי, ובאותה שעה נפטר רבי יהודה. לרבי חייא היתה בת יחידה שמתה לו בחייו בנעוריה. ולאחר כמה ימים מפטירתו של רבי חייא, נפטרו בניו רבי יהודה ורבי חזקיה, וקברו אותם במערה אצל אביהם רבי חייא, רבי יהודה מימינו וחזקיה משמאלו. מעשה שהיה שאליהו הנביא בא בכל פעם למדרש רבינו הקדוש. יום אחד ראש חודש היה, ואיחר לבוא, ולא בא. וכשבא מאוחר, אמר לו רבי: מה טעם איחרת היום? אמר לו: הייתי עסוק עם האבות אברהם, יצחק ויעקב. הקמתי בראשונה אברהם ורחצתי את ידיו והתפלל, וחזרתי והשכבתי. וכן ליצחק, וכן ליעקב. אמר לו רבי: למה לא הקמת אותם כולם ביחד ויתפללו? אמר לו: אם יתפללו ביחד יביאו המשיח לפני זמנו. אמר לו רבי: יש דוגמתם שתפלתם נשמעת בעולם הזה? אמר לו: יש רבי חייא ובניו.

הדרך לרפואה ולבריאות

כתב הרמב"ם, אכילה גסה לגוף כל אדם היא כמו סם המוות, והיא עיקר לכל החולאים. כי רוב החולאים הבאים על האדם אינם אלא או מפני מאכלים רעים, או מפני שהוא ממלא בטנו ואוכל אכילה גסה אפילו מאכלים טובים, הוא ששלמה המלך אמר בחכמתו: "שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו". מה זה שומר פיו, אבל לשונו משמע נשמר מלדבר לשון הרע, אבל שומר פיו מה מלמדנו? אלא כוונתו שומר פיו מלאכול מאכל רע או מלאכול אכילה גסה ומרובה. עתה נכתוב מעט להסביר את הנזק שבמילוי הכרס. תהליך העיכול מתבצע באמצעות התנועות של שרירי הקיבה ומיצי הקיבה, ברור שככל

לגר ליתום ולא למנה" ומכח הנתנה, האדם מושך אליו שפע ברכה והצלחה, ולכן "ונתנו" נקראת ישר והפוך באותו ענין, כי הנותן מקבל שוב כפי נדבת לבו, וככול שהנתנה גדולה יותר כך גם השפע גדול יותר. ובזכות הצדקה יבוא משיח צדקנו ככתוב: ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. לכאורה יש תמיה: המשפט שהזכיר הכתוב אינו דבר טוב, ואיך אפשר להיפדות מהגלות במשפט, אולם ממשיך הפסוק: ושביה בצדקה כלומר אם הגולים בגלות נותנים צדקה, גם המשפט יהיה לטובה, ויהפוך ה' לנו את מידת הדין למידת הרחמים וה' ישמרנו. (ונרוממה שמו יחדיו)

פרפאות על הפרשה

1 - ארמי אובד אבי וירד מצרימה. יש לשאול מה הקשר בין תחילת הפסוק ובין סופו? מי גרם ליוסף לירד מצרימה ואחריו כל שבטי ישראל? הוא לבן הארמי, לפי שאם השיא לבן ליעקב את רחל כמו שהתנה עמו ככתוב: אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה. אז היה יוסף הבכור, וכשהאב מכבד את בנו הבכור על כל אחיו, אין האחים מתקנאים בזה כי כולם יודעים שהוא אחיהם הגדול, וכולם עליהם לכבדו, אבל לבן הארמי. כשהחליף רחל בלאה, ראובן לקח הבכורה ויוסף היה האחד עשר מאחיו, וכשראו את אביהם מכבדו, נכנסה הקנאה בלבם ומכל זה נגרם שיוסף הורד מצרימה.

2 - "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה'" אין טוב אלא תורה ככתוב: כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו. לכן אומר אור החיים: אם היו בני אדם מרגישים במתיקות וערבות התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלוא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת בתוכה את כל הטובות שבעולם.

היסטוריה בקצרה: 220 שנה אחרי

החורבן 290 למנינם

רבי יהודה בן רבי חייא היה יושב כל

שהבלון מלא יותר, כך תקשה עליו התנועה המתבקשת תנועתיות זאת בשל התכווצות והתרחבות, מיועדת ללוש היטב את המזון ביחד עם מיצי הקיבה, ולגרום לכך שהמזון כולו יבוא במגע עם מיצי הקיבה, ולכן, ככל שהקיבה מלאה יותר, כן לישת המזון וערבובו עם מיצי הקיבה קשה יותר, אז מהי התוצאה? שרירי מערכת העיכול נחלשים, והתועלת מהמזון קטנה יותר, ומשקל האדם יעלה ויתרבה השומן בגופו.

דברי מוסר: איפה אנחנו נמצאים?

אנו נמצאים כבר בעיצומם של ימי רחמים ושל ימי דין ביחד, כל אחד שחי השנה הזאת עד השנה החדשה תשפ"ו, כל הבריאות וכל הפרנסה וכל נחת רוח הוא ומשפחתו כולם נכתבו מראש השנה של תשפ"ה ולהיפך, כל מי שחלה או ח"ו נפטר, או שעבר חיים לא מאושרים לדעתו, כולם נגזרו בראש השנה של תשפ"ו. והשנה חוזרת על עצמה הן לטוב הן למוטב הן לביש ח"ו בהשנה הבאה עלינו לשלום היא שנת תשפ"ו. לכן אנחנו מה מוטל עלינו לעשות בשני השבועות שנשארו לנו משנת תשפ"ה? עלינו להתכונן ולעשות את עצמנו כעבדים הראויים להמליך את הבורא על כל העולם כולו. המילה אלול גורמת לתזוזה והתעוררות אצל הרבה אנשים, אצל כל אחד זה מתבטא באופן אחר. יש אנשים שנכנסים לאווירה של רצינות ושמחה פנימית, גיל ורעדה, מי שהשכים בכל יום בעוד לילה לבית הכנסת ולומר סליחות, הוא בטוח ושמח כי עשה כוננות לקראת יום הדין. ומי שלא התעורר ונשאר ישן על מיטתו, ולא עשה שום התכוננות והתעוררות, הוא מפחד מאימת יום הדין, כי לא הכין עצמו אפילו בדבר מועט. לכן אלו הימים הם ימים של התרוממות, כי יום הדין מתקרב, מלאכים יחפזו וחיל ורעדה יאחזו, וקול השופר מכריז עורו ישנים מתרדמתכם והקיצו משנתכם, התקרבו לה', כי בהיותו קרוב

לנו, וכל אחד יאמר לנפשו: קרבת אלוקים לי טוב, ירבה בתפילה ובסליחות ובתחנונים ובחסד ובצדקות. זה הזמן המתאים לעשות חשבון נפש, לשפר המעשים ולתקן המעוות. ה' קורא לנו בחסד וברחמים ואומר לנו: קחו דברים ובואו אלי, אני לא מבקש מכם יותר. ואותי תדרושון יום יום. כי הימים הנשארים הם מעטים, ובזמן קצר נגמרים, תוסיפו ללמוד תורה - תהילים - ספרי מוסר - משנה - גמרא - כל אחד כפי יד ה' הטובה עליו. אנחנו מחכים לזמן שבחצוצרות וקול שופר נריע לפני המלך ה'. ליום הקדוש שלפני ה' תטהרו, ומשם נגיע לזמן שמחתנו מתענגים בשיבת הסוכה ובנענוע לולבים. וזוכים לעלות בהר ה' ולדבקה בו. עוד שבועיים מגיעים לראש השנה, לאחר חודש של עבודה וזיכוך המעשים, ומוסיפים טהרה על טהרה לקראת היום הקדוש, והולכים מחיל אל חיל. יהדותו ואמונתו של יהודי היא בולטת בימים אלו שהם ימים נוראים וקדושים, ימים שאנו מרגישים שמתקרבים לבוראנו יותר מכל הימים של השנה. וצריך שנדע כי ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפני מלך המלכים, מלך שיושב על כסא רחמים ושומע כל שופר עמו ישראל ומהפך הדין לרחמים, וביום הקדוש הזה המלך הקדוש נותן לנו מתנות וימינו פשוטה לקבל שבים, התשובה החשובה מגעת אותנו עד כסא הכבוד אשרינו מה טוב חלקנו יהי רצון שנכתב ונחתם לחיים טובים ולשלום אמן.

דינים

1 - יש הנוהגים שהגדול בבני הבית מברך על התמרים ואומר, "יהי רצון" בקול רם וכל בני הבית שומעים ועונים אחריו "אמן" ויוצאים ידי חובה בברכתו. גם כשקוראים כל אחד בפני עצמו, השומע את חברו שאומר "יהי רצון" יענה אחריו אמן.

2 - אם אדם עייף ומוכרח לישון ביום ראש

יזהר שלא השנה, מותר לישון אחר חצות, יבוא לידי כעס בראש השנה.

3 - גם בקידוש ליל שני יאמר שהחיינו.

4 - מי ששכח לאמר "יעלה ויבוא" בברכת המזון בראש השנה, אם נזכר מיד כשאמר ברוך אתה ה', קודם שיסיים "בונה ירושלים" יאמר שם בשם ומלכות נוסח הברכה הזאת: "ברוך אתה ה'... אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל את יום הזכרון ואת יום טוב מקרא קודש הזה ברוך אתה ה' מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזיכרון". ואם נזכר לאחר שהתחיל בברכה רביעית אחרי שאמר ברוך... מלך העולם, יסיים "אשר נתן ימים טובים וכו'". אבל אם התחיל לומר הא-ל אבינו מלכנו יסיים ברכת הטוב והמטיב ולא יחזור כלל.

5 - אין לענות "ברוך הוא וברוך שמו" בשעת שמיעת הברכות מהתוקע, אלא עונים אמן.

6 - אסור להפסיק בדיבור עד גמר התקיעות כלם עד אחר תפלת מוסף.

7 - אשה או איש שאין באפשרותם לבוא לבית הכנסת, אסור לתוקע לברך על השופר לצורך האשה, אם הוא כבר יצא ידי חובתו ובירך כבר. אם בשביל האשה אסור לברך. אבל בשביל האיש מברך.

8 - התוקע והקהל צריכים לכוון לצאת ידי חובת שמיעת קול שופר, ואחר גמר התפילה אסור לתקוע שלא לצורך.

9 - בעשרת ימי תשובה אומרים "עושה השלום" בסוף כל תפילות העמידה, וגם החזן צריך לאמר בסוף קדיש תתקבל גם כן "עושה השלום" ודווקא קדיש תתקבל של שחרית ושל מנחה, אבל לא של ערבית לפי שאין בערבית חזרה, ולא בקדיש תתקבל של סוף הסליחות, ולא בקדיש תתקבל של ערבית של ליל שבת. והאומר בליל שבת בקדיש תתקבל אחר ברכת מעין שבע יש לו על מה שיסמוך.

התורמים לעלון זה

האדון כדר בלאס ואשתו הגברת איוון

ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון מאיר ווהבה ואשתו הגברת פולין ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אלי לוי ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולרפואה שלמה אמן. *** הגברת נינה סעאדיה ובניה האחים המבורכים יוסף, ג'ק, ז'יכו, צופיה, דולי וקארן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח אברהם סעאדיה בן שפיקה ע"ה אמן. *** האדון נסים אלגדע ואשתו הגברת רימה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ חמיו המנוח יהודה בן רימה ואמו רחל בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת אדיל כדידה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח חיים בן פרחא ע"ה אמן. *** האדון יוסף ישי ואשתו הגברת סוזיט ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים להאדון ג'ו לוי ואשתו הגברת ריזי מזל טוב להחתן והכלה דוד ורחל שמחה ובנים זכרים ומברוק אמן, וגם מאחלים רפואה שלמה להאדון היקר אלי לוי ובריאות איתנה אמן. *** הרופא האדון פואד אלבגדדי ואשתו הגברת פורטונה-מזל ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים רפואה שלמה להאדון היקר אלי לוי ובריאות איתנה אמן. *** האדון רימון שקאלו ואשתו הגברת לינדה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו מזל-טוניה בת רחל ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$400.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 273,100,
+2,000 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com